

«Зміни взяті до відома»
Міністерством юстиції України
Наказ від 07.09.2015
№ 1662/5
Начальник Управління реєстрації громадських
формувань, друкованих засобів масової
інформації та інформаційних агентств
УМін *УБ*

ЗАТВЕРДЖЕНО
Х ПОЗАЧЕРГОВИМ З'ЇЗДОМ
ПОЛІТИЧНОЇ ПАРТІЇ «ВСЕУКРАЇНСЬКЕ
ОБ'ЄДНАННЯ «СОЛІДАРНІСТЬ»
27.08.2014 р.

ЗАТВЕРДЖЕНО ЗМІНИ
ХІ ПОЗАЧЕРГОВИМ З'ЇЗДОМ ПАРТІЇ
«БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА»
24.01.2015 р.

ЗАТВЕРДЖЕНО НОВУ РЕДАКЦІЮ
ХІІ ПОЗАЧЕРГОВИМ З'ЇЗДОМ ПАРТІЇ
«БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА
«СОЛІДАРНІСТЬ» 28.08.2015 р.

ПРОГРАМА ПАРТІЇ «БЛОК ПЕТРА ПОРОШЕНКА «СОЛІДАРНІСТЬ»

(НОВА РЕДАКЦІЯ)

Україна опинилася у вирі геополітичних змін. Події, які відбуваються в країні, стали випробуванням для нас, викликом для світових демократій, тестом на міцність цінностей, на яких була побудована сучасна європейська цивілізація.

Революція Гідності стала епіцентром глобального змагання цінностей, коли з одного боку постали люди, які обрали свободу та власне розуміння свого майбутнього, а з другого – ниці вожді, які будували патронажну державу, в якій громадяни були б позбавлені права вибору.

Боротьба за свободу, право на самовизначення, зіткнення різних цивілізаційних парадигм – виклики планетарного масштабу. Щоб відповісти на них, ми маємо зуміти побачити Україну у світовому ціннісному контексті. А зрозумівши цей контекст, ми маємо визначити стратегію змін власного суспільства та власної держави.

Українці довели своє прагнення жити в європейській країні. На основі наших цінностей ми будемо оновлену державу. Ми готові відповісти на виклики сучасності.

1. Епоха глобалізації: виклики часу

Глобалізація супроводжується прямим зіткненням різних світоглядів. Світ переживає часи глобальних змін. Глобалізація формує єдині ринки, інформаційні простори, універсальні технології. В процесі глобалізації відбувається зіткнення носіїв різних моделей розуміння світу. Це призводить до обміну досвідом, зближення та взаємопроникнення культур, появи нових організацій та міжнародних рухів.

Водночас виникають серйозні загрози поступальному розвитку людства. Володіючи глобальними інструментами, тоталітарні агресивні режими диктують волю не тільки громадянам підконтрольних ним держав, а й іншим народам та цілим країнам. Це певною мірою розмиває національну ідентичність, загрожує базовим правам людини та веде до нових масштабних конфліктів. Світ постав перед колосальними викликами, породженими як можливостями, так і загрозами глобалізації.

Виникає потреба самоідентифікації. Здобути успіх у світі, що змінюється, – означає зрозуміти себе. Розуміючи власні цінності, громадяни можуть визначити пріоритети власної країни та використовувати інструменти глобалізації для максимальної реалізації власних духовних та економічних потреб. Глибинне бачення змін у власній країні відкриває перспективу гідного місця країни в сучасному світі.

Самоідентифікація означає спільну дію. Поодинці побороти виклики сучасності неможливо. Особистість здатна впливати на політику тільки тоді, коли діє пліч-о-пліч з іншими людьми. Спільна дія на основі цінностей перетворює ЄДНАННЯ В СОЛІДАРНІСТЬ. Це стає основою творення солідарного суспільства, здатного подолати виклики сучасності та відкрити нові можливості для України.

2. Україна і світ

Українське суспільство випередило політичний клас. Під час Революції гідності саме громадяни ствердили справжні політичні вектори, моральні орієнтири, бачення шляху розвитку економіки. Суспільство зробило історичний геополітичний вибір та сформувало нове розуміння сучасних питань політики та нашого майбутнього.

Маючи цей вибір, ми тепер можемо по-новому розуміти світові процеси, а світ може по-новому дивитися на нас. Україна опинилася в центрі трансформації світу і сама безпосередньо впливає на геополітичні процеси. Ми опинилися на передових позиціях захисту європейських цінностей і довели, що здатні не лише розуміти й переймати кращі суспільно-політичні практики, а й самі стверджувати відданість ідеалам свободи та демократії.

Це розуміння має своє коріння. Ми століттями демонстрували вміння боротися за власну свободу. Ця боротьба стала частиною нашої ідентичності, традицією, яка захищала нас від зовнішніх агресій, волею, яка стверджувала наше прагнення до суверенної держави.

Наша місія – побудувати країну, яка базується на цінностях та принципах, які зберегли нас у битвах за незалежність України, тримають нас у нинішній боротьбі та відкривають нам шлях у європейське майбутнє.

3. Наша ідеологія

В основі нашої ідеології є ідея солідарності. Під ідеєю солідарності ми розуміємо:

1 Солідарність – це побудова сильної держави на силі громад та розвиток дієвих суспільних інституцій контролю над владою.

2 Солідарність – це постійна готовність громадян до дії на захист своїх прав та свобод.

3 Солідарність – це спільна відповідальність громадян за майбутнє країни, це особиста співучасть громадян у долі держави, її захисті та розвитку.

4 Солідарність – це самоврядність громад, це спроможність громадян організовувати власне життя у власному селі, місті, країні.

5 Солідарність – це захист українських традицій, відтворення успадкованих від попередніх поколінь цінностей та культурної ідентичності.

На ідеї солідарності базуються наші цінності та переконання, на яких має будуватися вільне солідарне суспільство.

4. Наші цінності

ГІДНІСТЬ як усвідомлення суспільством цінності кожної людини та особливе вимогливе ставлення кожної людини до самої себе.

ПАТРІОТИЗМ як готовність будь-коли поставити інтереси власної країни над власними інтересами.

ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ як осмислення власного обов'язку, необхідності та результатів власних дій.

НАРОДОВЛАДДЯ як невід'ємне право і відповідальність обирати на чесних виборах підзвітну громадянам владу.

СПРАВЕДЛИВІСТЬ як рівність умов для реалізації творчих, політичних, підприємницьких прагнень громадян України.

На цих основних цінностях має будуватися наша країна. Ми готові послідовно втілювати в життя наші принципи і цінності та ставимо перед собою такі програмні цілі.

5. Наші завдання

Усвідомлюючи всю відповідальність та виклики часу, які постали перед Україною, ми вбачаємо своїм завданням розбудову суспільства, рушійною силою якого є ініціативні та готові до самоорганізації громадяни. Соціальною основою нашої партії є середній клас – люди, які покладаються на власні сили та ставлять перед собою цілі, осмислюючи власні цінності та ідеали.

- Відповідальна держава

Створення відповідальної держави на засадах солідарності є нашим головним завданням. Сучасна держава повинна відчувати суспільство, постійно і результативно підтримувати відносини з громадським організаціями, експертними середовищами, професійними спілками. Такі відносини – засада творення відповідальних державних управлінців, які мають довіру і дієву підтримку громадян.

Солідарна держава можлива лише у країні, де домінує відчуття справедливості. Справедливість невіддільна від солідарності, адже будь-який вчинок або бездіяльність одних громадян неминуче позначається на долі інших. Отже, відповідальна держава на засадах солідарності – це загальне усвідомлення власного обов'язку та наслідків дій кожного, усвідомлення того, що справедливе суспільство – це особиста відповідальність громадянина та політична відповідальність влади.

Пріоритетом у відповідальній державі мають бути права людини. Держава має гарантувати їх дотримання незалежною і чесною судовою системою, прозорими й ефективними державними інститутами, професійними правоохоронцями, сильною, здатною дати відсіч будь-якому агресору армією. Доступ до інформації про діяльність чиновників, їхні статки та використання бюджетних коштів є невід'ємним правом громадянина.

Україна ніколи не змириться з порушенням прав своїх громадян, прав людини, прав кримськотатарського народу вільно жити на своїй землі. Держава докладатиме всіх зусиль задля відновлення законності на півострові та повернення української влади у Крим.

- Успішні люди

Нам потрібна сильна консолідована і відповідальна держава, яка гарантує права і свободи своїх громадян. Але ми прагнемо мінімального втручання держави в економіку, водночас розвиваючи можливості для приватного підприємництва. Давати якомога більше простору для ініціативи й саморозвитку громадян у економіці, політиці, суспільному житті – важливе завдання для політичного класу країни.

Завдання держави – створення умов для самореалізації особистості, забезпечення рівності можливостей для кожного. В країні, яку ми будуємо, мають будуть усунені будь-які умови для нерівності у правах та дискримінації. Необхідно закріпити правила вільної конкуренції в економіці, узаконити конкурсні засади у здійсненні всіх призначень на посади у державному секторі, побудувати дієві соціальні ліфти в політиці. Успішні

люди, які можуть реалізувати свої прагнення, здібності та таланти, – запорука успішної країни.

- Інноваційний розвиток

Упровадження інноваційних моделей розвитку економіки – головний економічний вектор країни. Завдання партії – створити законодавчі механізми, реалізувати конкретні кроки, які б відкрили шлях для впровадження в Україні принципово нових прогресивних технологій, найсучасніших рішень в управлінні та організації праці, випуску високотехнологічної конкурентоспроможної продукції.

У сучасному глобалізованому світі головний ресурс країни – це людський капітал. Людина – головне джерело інноваційного розвитку. Ті, хто має творче мислення, володіє сучасними технологіями, здатний до індивідуальної праці та спроможний запропонувати ринкові унікальні продукти, є двигуном економічних змін. Тому в Україні мають створюватися умови для піднесення освіти та науки, приватних та державних наукових центрів та технопарків.

- Традиційні цінності

Національна культура, історичні традиції, сімейні цінності становлять ціннісну основу суспільства. Солідарне суспільство будується не лише на зв'язку з сучасниками, це також зв'язок із попередніми поколіннями. Він здійснюється через спільні культурні коди, традиції, усталене розуміння людських відносин та відносин між громадянином і владою.

Ми несемо спільну відповідальність за збереження і плекання культурних традицій та їх передачу наступним поколінням. Наше завдання – зберегти історичну пам'ять, власну ідентичність, національну самобутність.

Держава має створити умови для розвитку української культури, забезпечення статусу української мови як єдиної державної, а також забезпечувати розвиток культур національних меншин. Влада повинна захищати право на релігійне, культурне, мовне самовизначення всіх громадян.

- Сильні громади

Сильні самоврядні громади – базовий елемент солідарного громадянського суспільства, яке ми будуємо. Децентралізація та передача реальних важелів впливу на прийняття рішень місцевим громадам має дати поштовх до справжнього самоврядування та виховання відповідальних громадян. Результатом адміністративно-територіальної реформи має стати передача

влади на рівень громад та реформування й оптимізація адміністративного поділу країни.

Творення сильних самоврядних громад наблизить державне управління до європейських стандартів, гармонізує відносини між українськими регіонами і центральною владою, створить ефективні передумови для надходження інвестицій та підвищення якості життя людей в українських регіонах.

- Міжнародне лідерство

Реалізація власної незалежної зовнішньої політики – нагальне завдання, від виконання якого напряду належить, як швидко Україна зможе дати відповідь на глобалізаційні виклики. Нашим завданням є творення стратегій та інструментів, які забезпечують активну присутність України в міжнародній політиці. Результатом має стати перехід до проактивної політики України, коли ми не реагуватимемо на виклики міжнародної системи, а передбачатимемо їх, заздалегідь готуватимемо комплексні заходи та просуватимемо наші позиції на міжнародній арені.

Опинившись на вістрі боротьби за цивілізаційні цінності, Україна повинна демонструвати світові власну вагу як форпосту захисту від диктаторських ідеологій та агресивної реваншистської політики. Пріоритетом партії є дієві кроки, спрямовані на ефективну європейську та євроатлантичну інтеграцію, кінцевою метою якої має стати набуття Україною повноправного членства у НАТО та ЄС.

Такими ми бачимо наші цінності та завдання, які ставимо перед собою. Маючи ці світоглядні та практичні орієнтири, ми реалізуємо цю програму дій, яка стане осердям масштабних і незворотних змін у країні.

6. Карта змін

Наша програма дій передбачає:

1. Національна безпека

Ми прагнемо інтеграції України в Євроатлантичний безпековий простір та набуття членства в організації Північно-Атлантичного договору. Система організації національної безпеки має відображати докорінну зміну геополітичних реалій, в яких опинилася Україна, та відповідати сучасним викликам і загрозам, основна з яких – загроза тероризму й російської військової інтервенції.

Стратегія національної безпеки має містити чіткий план дій у разі виникнення загрози та мати прогностичний характер. У розробці та

втіленні стратегії національної безпеки перш за все повинні використовуватися напрацювання спеціалізованих наукових інститутів, неурядових організацій, військових кадрів, які мають практичний досвід бойових дій.

1.1. Сильна армія

Побудова сильних сучасних Збройних сил України є головною гарантією незалежності та суверенітету України. Пріоритетом розвитку Збройних сил України є переоснащення армії новітньою зброєю та сучасне матеріально-технічне забезпечення.

Основою переоснащення Збройних сил України має стати розвиток вітчизняного військово-промислового комплексу. Український ВПК має бути орієнтований на розробку новітніх та перспективних видів озброєнь. Для цього мають бути створені особливі економічні та інституційні умови. Розвиток вітчизняного ВПК має відображати стратегічні інтереси України, які полягають у розширенні співробітництва з розробок озброєння та військової техніки з США, Канадою, країнами ЄС, Південно-Східної Азії.

Видатки на оборону повинні становити не менше 5 % від ВВП.

Українська армія повинна уніфікувати свої стандарти із вимогами збройних сил країн-членів НАТО. Це має відбуватися через системне реформування Збройних сил України відповідно до вимог Альянсу, регулярні спільні навчання з державами-членами Північно-Атлантичного союзу, підготовку офіцерського та командного складу українських військовослужбовців у навчальних закладах країн НАТО та реформування української військової освіти з урахуванням кращих практик країн-членів НАТО.

Військовослужбовці України повинні мати в суспільстві високий і почесний статус. Добробут тих, хто захищає батьківщину, та добробут їхніх сімей має бути гарантовано державою. Рівень заробітних плат та соціальний захист учасників бойових дій має відповідати стандартам кращих армій світу.

Соціальна інфраструктура українських військовослужбовців має бути підтримана через функціонування військових частин та з'єднань за принципом автономних баз. Це військові містечка з необхідною інфраструктурою, придатною як для підготовки та навчань військових, так і для проживання їхніх сімей.

1.2. Потужні резерви

Створення єдиної розгалуженої системи воєнного резерву є пріоритетом посилення національної безпеки. Система має забезпечити розгортання в стислі строки боєздатної армії чисельністю не менше 1 млн осіб.

Підготовка резервів повинна забезпечувати максимальну мобілізацію потенціалу українського суспільства. Кожен громадянин має знати про свої дії у випадку військової агресії. Для цього потрібні ефективна розгалужена мережа військкоматів, ведення Єдиного державного реєстру військовозобов'язаних, масштабна інформаційно-роз'яснювальна кампанія.

В Україні буде змінено ставлення до військового обов'язку та військової служби. Ці зміни відображатимуться у відповідних законах, які вимагатимуть обов'язковості служби у військовому резерві в період військової або терористичної загрози.

Розширення підстави для права володіння зброєю підвищить обороноздатність нашої країни. Зокрема, таким правом повинні бути наділені ті, хто пройшов військову підготовку строком від трьох місяців і більше. Активна співпраця з добровольчими батальйонами та волонтерами має створити розгалужену мережу народного опору на випадок військової агресії.

1.3. Ефективні спецслужби

Головними завданням Служби безпеки України є контррозвідувальна діяльність. Ця діяльність полягає в боротьбі з тероризмом, веденні агентурної роботи та підтриманні інформаційної безпеки.

Служба безпеки повинна бути позбавлена невластивих їй функцій. Такими є розслідування економічних злочинів, боротьба із організованою злочинністю тощо. Аналогічні підходи вузької спеціалізації мають застосовуватися до всіх спеціальних органів у системі національної безпеки, зокрема й до Служби зовнішньої розвідки.

Антитерористичний центр СБУ має функціонувати як повноцінна військова структура зі своїми силами спецоперацій.

1.4. Інформаційна безпека

Основою Державної доктрини інформаційної політики має бути захист інформаційного простору від антиукраїнської пропаганди. При цьому повинні бути збережені свобода слова та захист персональних даних.

Обмеженню підлягає лише інформація, розповсюдження якої може підірвати обороноздатність країни.

Ведення єдиних електронних баз даних підвищить ефективність використання інформації. Такі бази повинні створюватися з максимально обмеженим рівнем доступу, що дасть змогу ефективно опрацьовувати інформацію та уникнути втрати реєстрів унаслідок дій сторонніх осіб, угруповань, інших держав.

Стандартизація роботи з інформацією забезпечить вищий рівень безпеки. Робота з інформацією держустанов та їх фахівців, котрі володіють доступом до важливих даних, повинна відбуватися за єдиним стандартом. Спецслужби покликані контролювати дотримання цих вимог.

Інформаційна безпека базується на принципах дотримання балансу інтересів особистості, суспільства та держави.

2. Урядування

Визначивши своєю стратегічною метою інтеграцію у Європейський Союз, Україна переймає європейські стандарти організації державних інституцій. Визначальними принципами державного управління в Україні мають стати відкритість та прозорість влади, активна участь громадян у житті країни, обов'язкова підзвітність влади перед своїми виборцями, ефективність та дія на результат, а також узгодженість дій та постійна координація зусиль між різними органами влади та державними інститутами.

2.1. Прозорість та доступність

Провідним стандартом влади в Україні має стати її прозорість та доступність. Ця вимога до влади була рушієм Революції гідності, ознакою, яку українці сприймають як невід'ємний атрибут державної організації.

Прозорість влади полягає в доступності отримання інформації про її діяльність. Громадяни повинні в режимі «живого часу» отримувати інформацію про діяльність органів влади та місцевого самоврядування, особливо щодо використання бюджетних коштів. Така інформація має надаватися за першим запитом громадян та організацій, постійно оновлюватися та слугувати важливим критерієм оцінки ефективності будь-якої державної інституції.

Поширення практики електронного документообігу та електронного урядування підвищить ефективність роботи державного апарату. Отримання

послуг від держави та місцевих органів влади має бути максимально доступним за електронним зверненням. На офіційних сайтах повинні розміщуватися форма та зразок потрібних заяв, листів тощо.

Забезпечення прав громадян на доступ до публічної інформації – обов’язок держави. Влада має створювати умови для належного контролю над дотриманням права на доступ до публічної інформації, залучаючи до цього експертні середовища та громадських діячів.

2.2. Державна влада

Реформа організації державної влади має відповідати європейській практиці. Державне управління на всіх рівнях повинно базуватися на європейських принципах публічної служби, а самі державні службовці перетворитися на менеджерів з надання державних послуг громадянам. Невід’ємною складовою реформи державної служби має стати її деполітизація та професіоналізація.

Скорочення кількості органів центральної влади оптимізує державне управління. Цей процес має відбуватися шляхом їх укрупнення, ліквідації функцій дублювання між ними та спрощення документообігу.

Державна служба має стати почесним обов’язком державного службовця. Чинників має бути небагато, але з високим рівнем матеріально-соціального забезпечення і з жорсткою системою покарання за службові злочини. Приймати людину на державну посаду потрібно виключно на підставі відкритого конкурсу.

Створення професійної системи підготовки кадрів забезпечить наступність у реалізації державної політики. З цією метою необхідно перетворити відділи кадрів на повноцінні HR служби, реалізовувати освітні програми, програми розвитку та планування кар’єри для молодих спеціалістів.

2.3. Місцеві громади

Громада є носієм традиційних цінностей українського суспільства – готовності до співпраці, солідарності, взаємодопомоги та організації самоврядування. Це цінності, які формують сучасне бачення розвитку України.

Головним елементом місцевого самоврядування має стати місцева громада (село, селище, місто). Адміністративно-територіальні надутворення (район, область) мають здійснювати лише наглядові функції.

Місцеві громади повинні володіти достатніми ресурсами та повноваженнями для забезпечення якісного життя людей. Податки від прибуткової діяльності на території громади, використання місцевих ресурсів повинні наповнювати місцеві бюджети. Держава лише бере на себе зобов'язання фінансування державних програм, органів центральної влади на місцях, надання медичних та освітніх послуг, роботу стратегічних об'єктів.

Громади мають отримати дієві інструменти впливу на ключові питання місцевого значення. Такими інструментами мають стати запроваджені на рівні закону місцеві плебісцити, регіональні референдуми, ефективні механізми впливу на місцевих чиновників.

2.4. Вибори

Чесні вибори – основний інструмент контролю над діяльністю влади. Головна умова їх забезпечення – прозорість фінансування та використання коштів у виборчих кампаніях, доступність інформації про кандидатів. Європейська практика державного фінансування політичних партій та обмеження виборчих фондів має стати запобіжником від диктату олігархів під час ухвалення політичних рішень.

Виборча система України має відображати актуальні вимоги українського суспільства – запит на оновлення політичних еліт, творення соціальних ліфтів, рівність умов для участі в політиці представників різних соціальних, етнічних, регіональних груп.

Посилення відповідальності партій та їх зв'язку з виборцями має бути пріоритетом у формуванні вищого законодавчого органу. Парламентська система виборів має передбачати запровадження виборів народних депутатів за системою відкритих партійних списків. Така система надасть можливість виборцю голосувати як за партію, так і за конкретного кандидата від неї в регіональному багатомандатному окрузі.

Місцеві вибори мають забезпечити представництво громад у місцевих радах відповідно до реформи місцевого самоврядування. Вибори депутатів сільських та селищних рад повинні відбуватися на мажоритарній основі. Міські, районні та обласні ради повинні обиратися за системою відкритих партійних списків зі зменшенням граничної кількості депутатів. Необхідним є запровадження системи виборів мерів великих міст у два тури.

3. Верховенство права

Ключовим принципом організації українського суспільства має бути рівність усіх перед законом. Справедливий суд, невідворотність покарань для

порушників закону та ефективні правоохоронні органи мають стати наріжними складовими правової системи України.

3.1. Правосуддя

Незалежні, професійні та чесні суди – необхідна передумова побудови правової держави. Право на справедливий суд має бути забезпечено через проведення судової реформи відповідно до міжнародних стандартів, які визначають питання призначення суддів на адміністративні посади, утворення самих судів, оптимізації складу судів та їхньої діяльності.

Система правосуддя повинна бути незалежною від впливу інших органів влади та окремих посадових осіб. Призначення суддів має здійснюватися незалежним від політичного впливу спеціальним органом, який складатиметься із фахівців із бездоганною репутацією та працюватиме з якнайширшим залученням громадськості.

Проведення повної переатестації суддів та їх відбору має здійснюватися на конкурсній основі. Запровадження багаторівневої перевірки суддів на професійність та доброчесність – тільки так можна будувати систему справедливих судів, які покликані стати головним інструментом захисту прав та свобод громадян.

Невідворотність покарання судді за винесення неправосудних рішень гарантуватиме чесність правосуддя. Судді, які винесли неправомірне рішення, повинні жорстко каратися, в тому числі персональним відшкодуванням завданих збитків.

Оптимізація судової системи спростить доступ громадян до правосуддя. Утворення судів та регулювання кількості суддів мають бути поза впливом органів виконавчої влади. Водночас необхідно скоротити кількість судів, чітко визначивши їх повноваження та юрисдикцію.

Основним критерієм оцінки діяльності виконавчих служб має бути кількість виконання рішень судів.

3.2. Правоохоронна система

Міністерство внутрішніх справ повинно функціонувати як цивільний орган. Пріоритетним є створення у складі Міністерства внутрішніх справ Національної поліції з профільними департаментами.

Проведення повної переатестації поліцейських є інструментом очищення МВС. Відбір на посади має відбуватися на конкурсній основі із

вдосконаленням системи їх підготовки за міжнародним стандартом (три рівні залежно від посад: базова, спеціалізована, вища).

Скорочення кількості співробітників МВС підвищить ефективність роботи міністерства. Цей процес відбуватиметься за рахунок об'єднання служб у структурі МВС.

Розмежування повноважень та функцій у структурі МВС дозволить розділити повноваження в структурі МВС. Вбачаємо доцільним створення окремих військової (в структурі армії) та муніципальної (підпорядкованої громадам) варті.

Прокуратура повинна підтримувати державне обвинувачення. Необхідно позбавити її функцій загального нагляду, які дають змогу втручатися в господарську діяльність підприємств тощо.

Державне бюро розслідувань стане головним органом державного слідства. До ДБР мають відійти функції слідства, які зараз виконує прокуратура.

3.3. Боротьба із корупцією

Очищення органів влади від корупціонерів, представників іноземних спецслужб та злочинців – пріоритетне завдання влади. Основою викорінення корупції має стати загальна нетерпимість суспільства до будь-яких виявів корупції.

Подолання корупції можливе за умови публічності діяльності органів влади, спрощення дозвільних процедур, максимального надання послуг електронними засобами зв'язку, гідної оплати праці чиновників та невідворотності покарань за корупційні діяння.

Доходи та витрати чиновників мають бути публічними. Майно, походження якого особа, уповноважена на здійснення функцій держави або органів місцевого самоврядування, не може пояснити, підлягає конфіскації на користь держави.

Впровадження моніторингу діяльності чиновників є елементом постійного контролю над ними. Такий моніторинг відбуватиметься шляхом зовнішнього аудиту органів влади та існування процедури перевірки на доброчесність усіх чиновників.

Боротися із корупцією мають спеціально уповноважені органи. Національне антикорупційне бюро повинно займатися попередженням, виявленням, припиненням та розкриттям корупційних злочинів. Національне агентство з

питань запобігання корупції має займатися розробкою стратегічних документів та наглядом.

3.4. Рівність громадян

В Україні неприпустима дискримінація за статевою, національною, мовною, гендерною, релігійною та іншими ознаками. Держава повинна здійснювати контроль над дотриманням гендерної рівності. Має діяти постійний моніторинг фактів та вивчення причин можливої дискримінації. Це дасть змогу визначати та здійснювати конкретні заходи щодо запобігання порушення принципу рівності та її відновлення.

4. Економіка

Україна модернізує власну економіку та вибудовує гідні позиції в системі міжнародного поділу праці. Для цього в країні має бути реалізована відповідальна стратегія розвитку конкурентних на світовому ринку галузей економіки, створені сприятливі умови для ведення бізнесу, непохитно захищена приватна власність та забезпечена чесна відкрита конкуренція в бізнесі. Бізнес та влада повинні нести солідарну відповідальність за розвиток економіки країни.

4.1. Деретуляція

Деретуляція економіки має стати поштовхом для розвитку приватної ініціативи, залучення інвестицій та створення нових робочих місць. Результатом деретуляції стане спрощення дозвільних процедур, скорочення й оптимізація органів регуляції та контролю, зменшення кількості податків і полегшення їх адміністрування.

Влада має змінити філософію у відносинах між бізнесом та державою. Замість зарегульованих процедур ведення бізнесу, постійної зміни правил та тіньових схем влада пропонує підприємцям партнерські відносини. На практиці це має означати перетворення податкових органів на сервісні служби з адміністрування податків, запровадження відповідальності податкових органів за недотримання термінів невчасного відшкодування ПДВ, повноцінне запровадження «єдиного вікна», радикальне скорочення часу реєстрації бізнесу, відкриття та закриття підприємства шляхом повідомлення, а не надання дозволів.

Держава має мінімізувати контакти між чиновниками та підприємцями, зробити їх максимально прозорими. Звітність підприємств має відбуватися дистанційно, сплата податків – у електронній формі.

Приватна власність, інтереси інвесторів мають бути захищені на рівні європейських стандартів. Неприпустиме використання правоохоронних органів, судів, інших механізмів блокування роботи підприємств на стадії з'ясування можливого порушення законодавства.

4.2. Конкуренція та деолігархізація

Базова умова розвитку підприємництва – відкрита й чесна конкуренція. Всі підприємці повинні працювати за однаковими правилами, мати рівний доступ до ринків, до участі в державних тендерах та до програм державно-приватного партнерства.

Особливу роль у створенні рівної конкуренції у бізнесі має виконувати деолігархізація країни. Олігархія, яка отримує надприбутки через монополії, непрозорий доступ до державного майна та корупційні схеми, має відійти в минуле. Зруйнувати олігархію необхідно через посилення боротьби з монополіями, рішуче відокремлення влади від бізнесу, ефективну дієву роботу Антимонопольного комітету, безкомпромісну боротьбу з корупцією.

Сприятливі умови для ведення малого та середнього бізнесу створюють економічні засади для становлення середнього класу, на який спирається партія. Середній клас – це запорука творення широкої соціальної бази підтримки невідворотності економічних реформ у країні.

Розвиток малого та середнього бізнесу закладає передумови для стратегічних змін соціальної структури українського суспільства: з нинішньої структури, в якій існує значний розрив між близькою до олігархії верхівки та незаможними громадянами, – на соціальну структуру, притаманну європейським суспільствам, в яких середній клас стає осердям соціальної стабільності та економічного поступу.

Оплата праці чоловіків та жінок має вирівнюватися. Необхідно вжити додаткових заходів, щоб подолати різницю між заробітними платами чоловіків та жінок. Доцільно встановити норми про рівність оплати праці за аналогічну роботу за конкретними напрямками, незалежно від статі.

4.3. Державна власність

В Україні має бути запроваджений прозорий режим управління державною власністю. Зиск від користування державною власністю має стати істотним джерелом наповнення державного бюджету.

Влада має запровадити найкращі практики державно-приватного партнерства для залучення приватного капіталу в проекти модернізації інфраструктури.

Підприємці, які інвестують у проекти з довготривалим економічним ефектом, мають побачити в Україні надійного партнера, здатного гарантувати виконання зобов'язань та забезпечувати економічне зростання у довготривалій перспективі.

У державній власності мають перебувати тільки прибуткові та стратегічні підприємства. До управління ними повинні залучатися найкращі управлінці, які мають досвід роботи на українському та міжнародних ринках.

Неприбуткові підприємства підлягають приватизації та реструктуризації. Приватизація має бути відкритою та прозорою. Залучення незалежних міжнародних консалтингових компаній до оцінки державних активів та процесу приватизації – обов'язкове.

4.4. Фінансовий сектор

Створення сучасної фінансової інфраструктури – це вимога часу. Осібне функціонування фінансового ринку України малоефективне. Вітчизняний фінансовий сектор має бути інтегрованим у світові ринки капіталу.

Вітчизняний ринок фінансових послуг має бути доступним для іноземного капіталу. Цього потрібно досягнути шляхом гармонізації вітчизняного законодавства із нормами ЄС, надійно захистивши права кредиторів. Це, своєю чергою, сприятиме залученню іноземних інвестицій.

4.5. Інновації

В умовах глобальної економічної конкуренції держава повинна сприяти виходу на ринки продукції з високим вмістом доданої вартості та високотехнологічної продукції. Це досягається за рахунок підтримки участі конкурентоспроможних українських компаній у глобальних проектах та міжнародної стандартизації вітчизняної продукції.

Інноваційні технології – це основа модернізації вітчизняної економіки. Розробка та впровадження нових технологій для всіх пріоритетних галузей економіки – ключова задача національних науково-дослідницьких інститутів. Держава має створити умови, за яких шлях від винаходу до ринку буде скорочений до мінімуму. В країні має запрацювати ефективна державна програма підтримки інновацій.

Особливе місце в українській економіці мають посісти компанії сфери інформаційних технологій. При цьому держава повинна непохитно

гарантувати право інтелектуальної власності, яке має бути надійно захищене законами.

4.6. Енергетика

Диверсифікація джерел постачання енергоносіїв та розвиток власного видобутку – це питання національної безпеки. Розробка та видобуток державою газу, вугілля, інших ресурсів має покриватися за рахунок коштів, отриманих від його продажу, та залучення інвестицій.

Прозорість схем постачання енергоносіїв в Україну має відбуватися за допомогою енергетичної біржі. Розкриття змісту угод щодо постачання та транспортування природних ресурсів та їх економічно обґрунтоване ціноутворення обов'язкові.

Розвиток альтернативних джерел енергозабезпечення надважливий для України. Держава повинна стимулювати їх розробку, зокрема, створювати умови для реалізації проектів, які сприятимуть скороченню споживання природного газу. Інша важлива складова стратегії скорочення споживання природного газу – запровадження енергозбережних технологій.

Модернізація української газотранспортної системи має проходити із якомога вагомим залученням фінансів ЄС та інших західних учасників. При цьому держава зберігатиме контроль над ГТС.

Кодифікація українського законодавства у сфері енергетики та надрокористування і його приведення до європейських стандартів підвищить енергетичну незалежність держави та енергоефективність економіки країни. Ключовим завданням для реформування української енергетики має стати формування спільного з ЄС енергетичного ринку.

4.7. Сільське господарство

Аграрний сектор – це стратегічна галузь української економіки. Україна має використати потенціал придатних для високоефективного сільського виробництва земель, які є незаперечною конкурентною перевагою українських агровиробників.

Ключове завдання реформи сільського господарства – вирішення питання формування прозорого ринку землі. Це відкриє нові можливості для надходження інвестицій в аграрний сектор та активного виходу української продукції на міжнародні ринки.

Передумовою для формування прозорого ринку землі має стати системна інвентаризація земельних ресурсів країни. Землі мають бути чітко

розмежовані в єдиному державному реєстрі. Вони повинні бути поділені на землі сільськогосподарського призначення, державної, комунальної та приватної власності.

Землі, розташовані за межами населених пунктів (окрім тих, де розташовані державні об'єкти), мають перейти до комунальної юрисдикції. Вони мають стати предметом солідарної відповідальності місцевих громад та економічним інструментом їхнього розвитку.

Держава має поступово знімати обмеження в експорті сільськогосподарської продукції. Водночас має бути сформований необхідний для національної безпеки стратегічний продовольчий резерв через закупівлю продукції безпосередньо в українських виробників.

Формування прозорості та швидкої процедури сертифікації сільгосптоварів відповідно до міжнародних стандартів відкриє для виробників зовнішні ринки.

Розвиток фермерських господарств, малих та середніх виробників сільськогосподарської продукції є пріоритетом розвитку аграрного сектора. Необхідні спеціальні дотаційні програми, а також вільний доступ таких виробників на ринки та залучення іноземного капіталу.

Упорядкування ведення лісового господарства – це питання екологічної безпеки. Незаконна вирубка лісів як підприємствами, так і приватними особами має каратися кримінальною відповідальністю.

Розробку лісів повинна здійснювати єдина державна лісгосподарська структура. Водночас у державі мають бути розділені функції у сфері ведення лісового господарства – формування політики, контрольні та господарські мають належати до компетенції різних органів влади.

Посилення контролю над використанням лісових ресурсів дозволить покінчити з хаотичною вирубкою лісів. Державний орган, який здійснює контрольні функції, має обов'язково співпрацювати з громадськими організаціями, активістами та місцевими громадами.

4.8. Соціальний захист

Система соціального захисту має відображати запит суспільства на соціальну справедливість. Створюючи умови для економічної вільної конкуренції, держава має турбуватися про тих, хто вже зробив належний внесок у добробут суспільства, та тих, хто фізично не може бути повноцінним учасником ринкових відносин.

Соціальна допомога має надаватися виключно адресату, при цьому повинні бути максимально спрощені процедури її надання. Спрощення процедури оформлення соціальної допомоги дозволить зменшити витрати на фонди соціального захисту.

Держава має забезпечувати надання таких пільг особі за її єдиним зверненням. Збір усіх додаткових довідок є завдання органів влади і повинен здійснюватися через електронний обмін даними між різними органами влади.

Уніфікація інформації про пільговиків підвищить ефективність соціального захисту. Необхідно створити єдиний уніфікований реєстр осіб, що перебувають на утриманні держави або отримують соціальну допомогу. Це дасть змогу оперативно регулювати сферу надання пільг. Допомогу повинні отримувати малозабезпечені громадяни, а заможні – мають самостійно оплачувати повну вартість комунальних послуг тощо.

Підтримка ветеранів війни та сімей загиблих учасників бойових дій, вимушених переселенців – пріоритетне завдання для держави. Окрім матеріально-грошової підтримки, їм повинна надаватися соціально-психологічна із залучення громадських організацій, волонтерів.

Складовою системи соціального забезпечення має стати загальнообов'язкове державне медичне страхування.

Справедливе нарахування пенсій має стати основним завданням пенсійної реформи. Держава повинна поступово переходити до накопичувального рівня пенсійної системи, а також сприяти розвитку приватних пенсійних фондів.

5. Соціальна інфраструктура

Нова соціальна інфраструктура має створити належні умови життя для громадян незалежно від стану наявної інфраструктури, демографічних характеристик регіону, специфіки інфраструктурної мережі. Важливим далекоглядним завданням України є прискорення розвитку соціальної інфраструктури, яка, щонайменше, має не поступатися темпам зростання економіки.

5.1. Охорона здоров'я

У країні має бути запроваджене обов'язкове медичне страхування, гарантоване державою. Це дасть змогу залучити в систему охорони здоров'я фінансування, а також підвищити якість надання послуг, наблизивши їх безпосередньо до пацієнта. Безкоштовна медицина в рамках програми має

бути доступною для соціально вразливих та малозабезпечених верств населення.

Управляти медичними закладами повинні кваліфіковані менеджери. В системі управління державними закладами має бути здійснено відокремлення управлінських, господарчих та власне професійних функцій. Це означає, що в медичних закладах має діяти практика, коли головний лікар відповідає за медичну частину, а фінансово-господарськими питаннями займається професійний управлінець. При цьому медичні заклади повинні бути наділені статусом неприбуткових організацій. Міністерство охорони здоров'я має бути позбавлене функцій закупівлі, утримання медичних та освітніх закладів.

В українській медицині має запрацювати принцип вільного вибору пацієнтами лікаря. Державні та приватні медичні заклади повинні мати однакові можливості для надання послуг пацієнтам.

Підтримку державою здорового способу життя громадян необхідно сприймати як важливу стратегічну задачу творення успішної сучасної нації.

5.2. Житлово-комунальне господарство

Ключовою реформою житлово-комунального господарства має стати створення ринку управління житлом. Учасниками ринку мають стати як об'єднання власників житла, так і профільні фірми. Власники житла повинні мати змогу самостійно вибирати постачальника послуг і укласти договір із ним напряму або через управителів житла.

Підвищення якості надання послуг є прерогативою у сфері реформи житлово-комунального господарства. Повинна діяти система контролю над наданням послуг відповідно до договорів, особливо коли це стосується вивезення сміття, прибирання прибудинкових територій. Кожен має мати змогу перевірити виконання умов договору.

Важливою складовою реформи житлово-комунального господарства є організація особистої співучасті громадян в управлінні колективним господарством. Уміння кооперуватися та діяти спільно в управлінні спільним господарством – одне з підґрунть становлення самоврядного суспільства, яке здійснює контроль над управлінням державою. Держава має підтримувати творення та роботу ОСББ та інших форм колективного управління власністю.

Принципом реформи житлово-комунального господарства має стати правило відповідності між якістю та обсягом наданих послуг та їх оплатою. Для цього необхідно забезпечити житлово-комунальний сектор технічними можливостями контролю за послугами, які надаються індивідуальним

споживачам. Лічильники мають бути встановлені у квартирах, приватних будинках та на вході в багатоквартирні будинки, коли йдеться про надання централізованих послуг теплопостачання. Витік тепла, води, газу в мережах не повинен лягати на плечі споживачів.

5.3. Інфраструктура та транспорт

Україна перебуває на перетині регіональних ринків, транспортних шляхів та комунікацій. Розташування України – конкурентна перевага, яку необхідно використовувати, створюючи належні умови для розвитку транспортної інфраструктури. Це досягається за рахунок реформування та модернізації залізничного, водного та авіатранспорту, залізничних шляхів та автомобільних доріг.

Інтеграція української транспортної інфраструктури в європейські транспортні коридори, створення спільних кампаній, діяльність яких охоплює всі види транспортних сполучень, має стати двигуном якісного оновлення транспортної галузі.

Проведення реорганізації «Укрзалізниці» в публічне акціонерне товариство посилить прозорість транспортної галузі. Держава зберігатиме контроль над залізничною інфраструктурою, водночас має бути гарантований конкурентний ринок перевізників, забезпечений рівний доступ усіх суб'єктів господарювання до об'єктів інфраструктури. У підсумку транспортна галузь отримає нові можливості для залучення інвестицій, а споживачі – отримають нову якість послуг.

Реалізація програми приватизації у сфері водного транспорту зі збереженням контролю держави над стратегічними об'єктами портової інфраструктури посилить статус морської держави.

Інтеграція українського авіаційного транспорту на міжнародні та, насамперед, європейські ринки дозволить вітчизняним авіакомпаніям активно розвиватися, а громадянам – отримати доступні авіап перевезення в привабливі для туризму та ведення бізнесу країни, які є стратегічними партнерами України.

Євростандарти в управлінні транспортною галуззю мають поширитися і на підходи до будівництва та розвитку інфраструктури. Впровадження європейських стандартів до будівництва та експлуатації доріг – це передумова зручності та безпечності дорожнього руху. Для цього необхідно створити конкурентні умови на ринку дорожнього будівництва. Також потрібно розмежувати управління експлуатацією доріг між державою та

органами місцевого самоврядування із наданням останнім відповідних фінансових механізмів.

Комунальний транспорт, автобусні та залізничні перевезення мають бути загальнодоступними та надавати якісні безпечні послуги. Держава повинна допомагати, в разі потреби надавати компенсації перевізникам, котрі здійснюють рейси у віддалених важкодоступних населених пунктах.

5.4. Екологія та захист довкілля

Україна має приєднатися до міжнародних договорів та проектів захисту довкілля. Неухильне дотримання європейських норм та стандартів охорони природи, приведення чинного законодавства у відповідність до директив ЄС, впровадження яких, зокрема, є невід'ємною частиною Угоди про асоціацію з ЄС, має стати основою нової державної політики захисту довкілля. Споживацьке і безвідповідальне ставлення до природних ресурсів має назавжди відійти в минуле.

В Україні має бути збільшена кількість об'єктів природно-заповідного фонду, загальна площа природоохоронних територій має бути доведена до європейських показників.

У державних інституціях мають бути запроваджені прозорі й легкі механізми адміністрування у сфері охорони довкілля. Прозорість у отриманні документів дозвільного характеру має бути посилена через створення уніфікованої відкритої для громадськості системи доступу до видачі дозволів, матеріалів перевірок, звітів.

Одночасно має бути посилена відповідальність за забруднення довкілля. Особлива відповідальність має бути за забруднення заповідників, заказників, водойм та природоохоронних і відпочинкових зон.

Контроль за дотриманням виконання законодавства у сфері охорони довкілля має покладатися як на державні інститути, так і на громадськість, яка має бути залучена до співпраці з усіма без винятку органами державної влади, які здійснюють догляд за використанням та охороною природних ресурсів України.

6. Міжнародна політика

Революція гідності відкрила Україні шанс стати повноцінним суб'єктом міжнародної політики, здійснювати системну міжнародну політику, бути активним учасником і лідером регіональної політики. Нині перед країною стоїть завдання розвинути власні інструменти зовнішньої політики,

здійснювати активну інформаційну політику, втілювати власну стратегію захисту національних інтересів у світі.

6.1. Євроінтеграція

Українці здійснили цивілізаційний вибір на користь європейської інтеграції. Європейська інтеграція стала об'єднавчим чинником суспільства, спільною позицією політичного класу та громадян, утіленням сторічних прагнень українців бути невід'ємною частиною європейської сім'ї народів.

Інтеграційні зусилля України – це також дорожня карта системних реформ. Після здійснення масштабних перетворень країна відповідатиме Копенгагенським критеріям – тим параметрам, яким мають відповідати держави – члени Європейського Союзу. Це відкриє Україні перспективу стати повноцінним членом Європейського Союзу.

Співпраця з ЄС має зосереджуватися на виконанні Угоди про Асоціацію, адаптації норм і стандартів до європейських вимог, поступальній синхронізації зовнішньої політики із зовнішньою політикою країн ЄС.

Європейська інтеграція невіддільна від євроатлантичної інтеграції. Набуття Україною членства в НАТО є пріоритетом зовнішньої політики, а також фактором зміцнення міжнародної безпеки в регіоні.

6.2. Регіональне лідерство

Україна визначає своєю амбіцією стати регіональним лідером на пострадянському просторі. Запоруку цього мають становити успішні реформи, ефективна стратегія національної безпеки, проактивна інформаційна політика.

Лідерству сприятиме посилення ролі міжнародних організацій, в яких Україна повинна відігравати активну роль. Діяльність ГУАМ, ОЧЕС, країн Східного партнерства буде підсилена конкретними економічними, безпековими та гуманітарними проектами, ініціювати які має Україна.

6.3. Зовнішня політика

Зусилля зовнішньої політики мають зосереджуватися на активному просуванні політичних та економічних інтересів України у світі. Важливим напрямком діяльності дипломатичних служб має стати консолідація міжнародної спільноти для посилення тиску на Росію, боротьба за збереження територіальної цілісності України, повернення контролю над Кримом.

Ефективне донесення позиції України за кордоном – одне із ключових завдань держави. Для цього повинні здійснювати закордонне мовлення власні ЗМІ, системно залучатися іноземні медіа, використовуватися можливості інтернету та соціальних мереж. Особлива увага має приділятися формуванню позитивного іміджу України та боротьбі із проявами ворожої пропаганди.

Дипломатичні представництва України повинні бути політичними та культурними центрами життя українців за кордоном. Їхня діяльність має зосереджуватися на підтримці громадян нашої держави, а також емігрантів та етнічних українців.

6.4. Світове українство

Співпраця зі світовим українством повинна бути стратегічним напрямом політики української держави. Не лише українство у світі повинно турбуватися про нашу вітчизну, але й Україна дбатиме про своїх співвітчизників, яких доля змусила жити у чужих краях.

Реалізація державної стратегії співпраці із закордонними українцями має посилити інструменти зовнішньої політики України, залучити інтелектуальні сили світового українства до державотворчих процесів в Україні, створити нові можливості для перетворення України на дієвого суб'єкта міжнародної політики.

Для тих українців, які бажають повернутися на рідну землю, держава має розробити та реалізувати Програму повернення українців на Батьківщину, передбачивши у ній створення реінтеграційних консультаційних центрів, сприятливих умов для розвитку малого та середнього бізнесу, зокрема у сфері агропромислового комплексу та ін. Для тих трудових мігрантів, які вирішать залишитися у країнах свого нинішнього проживання, необхідне втілення системи захисту їхніх прав за кордоном, зокрема реалізації їхніх виборчих прав, права на соціальний захист та пенсійне забезпечення.

7. Гуманітарна політика

Основою гуманітарної політики є створення умов для духовної самореалізації кожного громадянина. Передумовами особистої самореалізації є становлення розвиненої освіти, науки, примноження та збереження культурної спадщини. Гуманітарна політика України має орієнтуватися на збереження власної культурної ідентичності та її збагачення у діалозі з європейською системою цінностей. В ієрархії цих цінностей на першому місці – ініціатива, свобода та рівність людини.

7.1. Освіта

Освіта – це стратегічна галузь для країни. Інвестуючи в освіту, суспільство інвестує у власне майбутнє. Якісна освіта громадян становить запоруку конкурентоспроможності держави в сучасному глобалізованому світі, де найціннішим ресурсом є людський капітал.

Освіта всіх рівнів має бути доступною для всіх громадян. Базова освіта має бути безкоштовною. Вища освіта повинна бути безкоштовною, насамперед, для обдарованих дітей та для дітей соціально вразливих верств населення. Таким дітям держава має надавати стипендії, а також стимулювати надання таких стипендій приватним бізнесом.

Дошкільна освіта повинна охоплювати якнайбільшу кількість дітей. Держава повинна сприяти розвитку мережі державних, комунальних дитячих садочків, зокрема стимулюючи відкриття приватних закладів.

Вища освіта в Україні має відповідати європейським стандартам. Перехід української освіти на західні стандарти означає зміну систему управління навчальних закладів України. Університети мають володіти значною автономією, розвивати студентське самоврядування, змагатися в системі вільної конкуренції за абітурієнтів та участь у грантових навчальних проектах.

Конкурентні засади діяльності, поширення зовнішнього оцінювання, надходження інвестицій у навчальні заклади забезпечать викорінення корупції в системі освіти.

Державне замовлення в навчальних закладах має відповідати потребам ринку. Система середньо-спеціальної та вищої освіти повинна готувати для держави тих спеціалістів, котрих вона потребує із подальшим працевлаштуванням. Навчання за всіма спеціальностями має бути доступним на комерційній основі як у державних, комунальних, так і приватних навчальних закладах.

Роботодавці мають бути залучені до організації професійної освіти. Вони повинні формувати запит приватного сектора на підготовку спеціалістів, брати участь у розробці навчальних планів та організації навчальної практики. Окремим напрямком має стати розвиток освіти дорослих, які в часи економічних змін виявили бажання отримати нову спеціальність та посилити свої позиції на ринку праці.

В Україні має бути реалізований європейський засадничий принцип системи освіти – освіта впродовж усього життя. Реалізація цього принципу сприятиме

інвестуванню в людський капітал та знання, підвищуватиме професійну та, зокрема, цифрову грамотність громадян, допомагатиме їх ширшій участі в політичному та суспільному житті країни.

7.2. Наука

Розвиток науки – це стратегічна позиція України в сучасному світі. Інтеграція у світові процеси, участь у міжнародних проектах, спільні виробництва на основі інноваційних розробок українських науковців мають стати рушійними силами розвитку вітчизняної науки.

Держава повинна сприяти залученню приватного бізнесу у фінансування науки та прикладних досліджень, зокрема, стимулюючи підприємства, які інвестують у наукові проекти та навчальні заклади.

Важливим напрямком є реалізація дієвих механізмів, які скоротять шлях від етапу інноваційних наукових розробок до виробництва, зокрема, через організацію технологічних та наукових парків, венчурних фондів, створення умов для розвитку грантової підтримки прикладних наукових досліджень.

Особлива увага повинна приділятися втіленню у виробництво розробок, які мають оборонне значення. Вітчизняний військово-промисловий комплекс має посилюватися за рахунок кращих напрацювань українських науковців, що є питанням не лише розвитку науки, а й національної безпеки.

Пріоритетом держави має стати захист інтелектуальної власності; потрібні жорсткі санкції та покарання за плагіат і порушення авторського права. В державному бюджеті повинні бути передбачені програми державних грантів на патентування наукових розробок в Україні та за кордоном.

Завдяки прозорій системі державної атестації в Україні має бути вдосконалений розподіл бюджетного фінансування державних наукових закладів. Науково-дослідницькі інститути повинні орієнтуватися на розробку інновацій та вдосконалення високотехнологічних виробництв. Результатом їх діяльності має стати, насамперед, впровадження та практичне застосування розробок та досліджень. На підставі цього потрібно здійснювати оптимізацію закладів та фінансування закладів.

7.3. Засоби масової інформації та інформаційна безпека

Свобода слова є базовою цінністю громадянського суспільства, цінністю Революції гідності, цінністю, яка стала частиною української ідентичності. Завдання держави – творення інституцій, які б гарантували свободу слова та робили її незалежною від волі власників ЗМІ або влади.

Інформація про структуру власників ЗМІ має бути прозорою та відкритою для доступу громадськості. Держава повинна створювати належні умови для чесної конкуренції на медіа-ринку. Основною мотивацією розвитку приватних ЗМІ має бути бізнес-інтерес, єдиною мотивацією розвитку суспільних ЗМІ має бути підтримка суспільно значущих інформаційних продуктів. Неприпустимо використовувати ЗМІ в якості інструмента політичного впливу.

Суспільні медіа повинні замінити державні та комунальні ЗМІ. Керувати суспільними медіа мають найкращі та найавторитетніші представники медійного сектора, призначені на підставі відкритих конкурсів. Інша засаднича діяльність суспільних медіа – це прозорість та підзвітність їх фінансування.

Результатом роботи суспільних медіа мають стати неупереджені програми новин, некомерційні, але суспільно важливі політичні, культурні та освітні програми, які задаватимуть суспільству якісні стандарти сприйняття світу, глибинне усвідомлення нагальних проблем людства та України.

В умовах гібридних війн інформаційна присутність України в мережі світових ЗМІ – це питання національної безпеки. Україна й надалі розвиватиме іномовлення, а також мовлення на тимчасово окупованих територіях. Гарантія свободи слова в українському суспільстві невід’ємна від заборони іноземної пропаганди, яка проповідує тероризм та людиноненависницьку ідеологію авторитаризму.

7.4. Культура та духовність

На тлі глобальної взаємодії розмаїтих культур Україна має зберігати власну ідентичність, національну самобутність та духовні традиції українського народу.

Розвиток національного культурного продукту має стати пріоритетом культурної політики держави. Необхідно залучати кошти на розвиток вітчизняного кіно та книговидавання, запроваджувати податкові стимули для виробників та розповсюджувачів національного культурного продукту. Внески на розвиток вітчизняної культури можуть вираховуватися із створюваного та/або поширюваного в Україні іноземного продукту (зйомки фільмів, їх прокату, концертів, гастрольної діяльності, виставок тощо).

Держава може фінансувати або дофінансовувати виробників українського культурного продукту. Розподіл державних коштів на культурні програми і проекти має відбуватися через прозорі відкриті конкурси.

Культурна політика держави має максимально спиратися на підтримку самоврядних творчих спілок та організацій. Вони мають не просто допомагати державі у визначенні культурної політики, а й брати на себе управління і відповідальність за її розробку та реалізацію її конкретних напрямків.

Плекання національної пам'яті та охорона культурної спадщини – це завдання всього суспільства. До дослідження та захисту української історії повинні активно залучатися громадські організації, активісти, експертні середовища. Це не має бути особливою державною справою, оскільки пряму пов'язане зі збереженням власної ідентичності та, отже, має виняткове стратегічне значення.

Хоча підтримка і розвиток спільної національної символічної основи (мови, системи цінностей, культурної спадщини) є пріоритетом культурної політики, держава має створити рівні умови та гарантії розвитку культури національних меншин. Культурне розмаїття – важлива особливість України, яка посилює конкурентні й комунікаційні можливості українського суспільства у світовому інформаційному і культурному просторі.

Окремим нашим завданням є надання Кримському півострову - історичній батьківщині кримськотатарського народу - статусу національно-територіальної автономії, яка посилить можливості для захисту і розвитку його культури та самобутності.

Розташовуючись географічно на перетині різних цивілізаційних цінностей, Україна має стати майданчиком для спілкування та взаємозбагачення різних регіональних культур. Вона має створити умови для культурної комунікації та порозуміння. Це відкриє Україні нові перспективи для поширення власного культурного продукту в інші країни та регіони.

Держава повинна забезпечувати свободу віросповідання на основі міжконфесійної злагоди. Жодна із церков або релігійних течій не повинна бути привілейованою.

Важливим завданням держави є модернізація та комп'ютеризація бібліотек, книжкових фондів, архівів. Історичні документи, книги, друковані періодичні видання мають бути переведені в цифровий формат та відкриті для дослідників й усіх зацікавлених у вивченні історії та культури українського народу.

7.5. Фізкультура та спорт

Доступність умов зайняття фізкультурою, спортом та активним відпочинком – це запорука виховання здорового покоління. Держава має популяризувати здоровий спосіб життя та збільшувати фінансування загальнодоступної спортивної інфраструктури – стадіонів, спортзалів, спортивних секцій, басейнів.

Будівництво та підтримка спортивної інфраструктури є базою фізичного виховання та масового спорту. Їх функціонування має відбуватися за рахунок коштів державного та місцевого бюджетів, сплати спеціальних відрахувань фінансово успішних спортивних федерацій, залучення благодійних внесків, інших ресурсів. Також будівництво спортивних та дитячих майданчиків має бути обов'язком будівельних інвестиційних компаній при спорудженні житлових кварталів.

Держава має запропонувати спортивним федераціям нові принципи відносин, делегуючи їм автономію у визначенні власних планів розвитку, правил спортивних змагань, складу національних збірних, при цьому очікуючи максимального залучення до заняття спортом, результативності в міжнародних змаганнях та прозорості у використанні державних коштів.

Фінансова підтримка федерацій з боку держави має бути вибірковою. Йдеться про пріоритет у виборі федерацій за критеріями доступності виду спорту для загалу, кількості залучення дітей та підлітків, неможливості на комерційній основі самостійно розвивати масовий легкодоступний вид спорту. Важливий критерій – це діяльність федерацій у сприянні вишколу Збройних сил України та Національної гвардії.

Розвиток професійного спорту є прерогативою самих федерацій. Федерації діють автономно, і держава не може мати впливу на їх формування та обрання керівних органів. Держава зобов'язана створити відповідні умови для розвитку спорту та, зі свого боку, може заохочувати тих спортсменів, котрі приносять славу Україні на міжнародній арені.

7.6. Молодіжна політика

Держава має створити умови для максимальної самореалізації молодих громадян. Пріоритетними напрямками підтримки молоді є сприяння в здобутті якісної освіти, забезпеченні зайнятості та допомога в отриманні житла.

Стимулювання грантової підтримки талановитої молоді має стати шансом для обдарованих громадян отримати якісну освіту в найкращих навчальних

зкладах. Інтеграція вітчизняної освіти в міжнародні освітні проекти посилюватиме можливості для української молоді на ринку праці.

Право молодого спеціаліста на перше робоче місце має реалізовуватися на практиці. Не повинні створюватися перепони для працевлаштування в державному секторі молодих спеціалістів у зв'язку із відсутністю у них досвіду. Також мають діяти стимули для прийому на роботу випускників у приватному секторі.

Житло має стати доступним для молоді. В Україні повинні діяти програми пільгового придбання житла в кредит для молодих спеціалістів. Перелік критеріїв для участі в програмах та прийом заявок мають бути прозорими та доступними для всіх бажаючих.

Держава усіляко сприяє соціальній та політичній активності молоді, стимулює діяльність молодіжних організацій, рухів, участь у яких є початком їхньої солідарної відповідальності за майбутнє сильної, квітучої європейської України.

Проп

Міністерство юстиції України

Пронумеровано, прошнуровано та скріплено
печаткою

не 31 (виробничий)
помічник генерального
Ю.С. Шевченко
07.10.2017

арк.

ю.мечатко

